

[Pürschel.]

gerningen, og derfor laves det nu om i Loven. Det behøvede man jo ikke, hvis de kunde gøre det for Øjeblikket.

Saa skal jeg sige til den højtærede Minister, at der er ingen af os, der nægter, at der foreligger et Problem Storkøbenhavn, og hvis Ministeren havde forsøgt at løse dette Problem, vilde vi med Fornøjelse have medvirket. Men det har han ikke gjort. Han er sprunget over, hvor Gærdet er lavest, og har mobiliseret Skattereserverne. Det er det, der er sket. Det er en Undtagelseslov, der er lavet, det kan Ministeren ikke komme uden om. Han faar en Bestemmelsesret. Ministeren sagde de pragtfulde Ord: Jeg faar ingen Bestemmelsesret, det vil sige, jeg faar en Bestemmelsesret inden for de Direktiver, Loven giver. Jo, det er en Bestemmelsesret; det er Ministeren, der bestemmer det. Alle andre Steder er det saadan, at det er Kommunalbestyrelsen, der vedtager en Vedtægt, den gaar ind til Ministerens Stadfæstelse, og saa kan Ministeren fremsætte sine Ønsker, men det er Kommunalbestyrelsen, der bestemmer. Men her er det Ministeren, der bestemmer, det er den afgørende Forskel. Jeg har ikke sagt, at den Bestemmelse var grundlovsstridig, men jeg har sagt, at den er i Strid med den Aand, som Grundloven er givet i. Det er der ingen, der har forsøgt at benægte, og det vil Ministeren sikkert heller ikke gøre, hvis han da ønsker at beholde Benene paa Jorden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Jeg kan ikke den fine Latin som det ærede Medlem Hr. Pürschel, men jeg kan supplere hans Mening paa Dansk. Naar nu den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. S. Munk vil gøre os til Forsvarere for Millionærinteresserne i Gentofte, saa vil jeg dog bede holdt fast i Erindringen, at enstemmigt og samlet staar hele Gentofte Kommunalbestyrelse imod dette Forslag, inklusive Radikale og Socialdemokrater. Og saa kunde vi maaske blive fri for at høre dette.

Jeg tør saa ikke sige mere om disse Millionærinteresser, men der er ogsaa et Par andre Mennesker i Gentofte end Folk paa 200 000 og Millionærer.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann

har de Interesser, som han her siger, bliver der jo Samarbejde mellem ham og mig. Saa vil vi ogsaa kunne enes om den Skattevedtægt, der skal vedtages. Det er blot et Spørgsmaal om Sindelag. Naar det ærede Medlem er paa den rigtige Side, som jeg hører, han er nu, bliver vi altsaa enige paa det Punkt.

Saa vil jeg kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem sagde, at Kommunalbestyrelsen bestemmer selv ellers. Jeg maa gaa ud fra, at det her foreliggende Forhold maa sammenlignes med de Tilfælde, hvor der ellers sker Ændringer i Forholdet mellem Kommuner. Og hvordan er det dér? Dér er det simpelt hen saadan efter den gældende Lovgivning, at der kan ske Sammenlægning af Kommuner, endogsaa Tvangssammenlægninger, hvor det derefter fastsættes af et Nævn, hvad der skal svares i Overgangstiden. Det er i Sandhed ikke de paagældende Kommunalbestyrelser selv, der bestemmer dette.

Saa har jeg blot den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at det er rigtigt, at efter den gældende Lovgivning kan Indkomsterne ude i Gentofte ikke forhøjes med mere end 40 pCt., men det vil virkelig ikke sige det samme som, at Gentofte Kommunalbestyrelse hidtil ikke har haft Mulighed for at lægge en mere demokratisk Skatteskala. Selvfølgelig kunde man have lagt denne Skatteskala saadan, at Mellemindtægterne ikke var blevet ramt forholdsvis saa meget haardere end i København, og saadan, at den øvrige Del af Indkomsterne var kommet mere med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Nej, selvfølgelig kunde man ikke have gjort det. Den Skattevedtægt, hvorefter man ligner ude i Gentofte Kommune, giver jo meget betydelige Nedsættelser for de smaa Indtægter, det eneste Punkt, paa hvilket man kan virke, naar Grænsen opefter er fastsat, som den er, og det er derfor et ganske urigtigt Billede, man giver, naar man fremstiller Sagen, som man har gjort det her, men det er formodentlig ogsaa det, man ønsker.

Ministeren taler om, at dette skal sammenlignes med det Tilfælde, at Kommuner sammenlægges, men det er jo noget ganske andet. Der er selvfølgelig Vanskeligheder i et saadant Tilfælde, hvor to Kommuner